

**RÄPINA
AIANDUSKOOOL**
looduslähedasem elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

19.01.2016

Ajatud jõulud

Jaanuarikuu ajalehes on veel üsna paslik kirjutada paar selgitavat sõna kristlaste kõige tähtsama püha - jõulude - kohta, seda enam, et õigeusklike jaoks pühad alles kestavad.

Tänapäeval tähistab kogu kristlik maailm Jeesuse Kristuse sündimise püha detsembris-jaanuaris, vastavalt sellele, mis sugust kirikukalendrit järgitakse. Katoliiklased ja protestandid (ka luterlased) tähistavad jõule alates 25. detsembrist kuni 6. jaanuarini ning suurem osa õigeusklikke tähistab jõulupühi alates 7. jaanuarist kuni 19. jaanuarini.

Piibellikku põhjust Kristuse sünnipäeva tähistamiseks sel ajal ei ole. Aastal 353 andis Rooma piiskop käsu tähistada Jeesuse Kristuse sünnipäeva 25. detsembril, et see oleks samal ajal paganlike pidustustega, mida peeti talvise pööripäeva järel päikese taassünni puhul. Eesti keelde on tulnud nimetus "jõulud" muinasskandinaavia keelest (yul) ja eesti keeles on see nimi säilinud siiani, tähistades püha tervikuna, erinevalt ingliskeelsest keskkonnast, kus tehakse vahet paganliku yule ja kristliku Christmas vahel.

Nagu juba eelpool mainitud on kristlikus maailmas tänapäeval kasutusel kaks kalendrit: 46. aastast kasutusel olev Juliuse ehk nn vana kalender ja 16. saj kasutusele võetud Gregoriuse ehk nn uus kalender.

Kui Gregoriuse kalender 1582. a kehtestati (põhjuseks Juliuse ka-

lendri mahajäämine tegelikult tähtede seisust), oli kahe kalendri vahe 10 päeva. See vahe on kasvanud tänaseks 13 päevani. 2100. a pikeneb vahe aga juba 14 päevani. Näiteks kui uue kalendri järgi sündis Kristus 25. detsembril, siis vana kalendri järgi peetakse seda 7. jaanuaril. Jaanipäeva peetakse vastavalt 24. juunil ja vana kalendri järgi 7. juulil. Nii on kõigi kuupäevaliste pühade tähistamise vahe uue ja vana kalendri vahel täna 13 päeva. See pühade tsükkel ehk liikumatud pühad kirikuaastas on seotud päikesekalendriga.

Teisiti on lugu aga ülestõusmispühade, paastuaja, nelipühi ja teiste pühadega, mis seotud paasatsükliga ning mis on nõ liikuvad pühad kirikuaastas, st langevad iga aastal erinevatele kuupäevadele. Siin peetakse ajaarvestust lähtudes kuukalendrist, mille järgi on kuus 28 päeva.

Siin võib muidugi vaielda, kumb ajaarvestus on õigem, aga õigeusklike jaoks on põhiargument see, et pidada seda kõige tähtsamat kirikupüha koos oma usukaaslastega. Nii nagu see on Jeruusalemmas, Konstantinoopolis, Bulgaarias, Gruusias, Venemaal ja mujal kohalikes õigeusklikutes üle maailma.

Loodan, et see lühike kirjutis aitab mõista, miks osa meie õpilastest tähistab nn vene jõule. Kõigi õigeusklike suureks rõõmuks arvestati sel korral vaheaja planeerimisel ka nende vajadustega. Loodame, et see trend jätkub järgmisel aastal.

Soojust, valgust ja headust uueks aastaks!

Irma Samoldina, õpetaja

Foto: Valdur Truija

Mis tehtud ...

- 25. nov. Eesti koolinoorte XIII mälumängumeistrivõistluste eelvoor Põlvas
- 26. nov. Valgamaa keemiaõpetajate külaskäik aianduskooli
- 27. nov. Kutsekoole sügispäev Väimelas
- 1. det. Ühiselamutevaheline mõõduvõtmine
- 3. det. Kursustevaheline mälumäng
- 8. det. Jõululaat
- 9. det. Õppekäik Tallinna muuseumidesse
- 10. det. Jõulupidu

... mis teoksil

- 21. jaan. Praktikajuhendajate ühisseminar
- 21. jaan. Kursustevaheline mälumäng
- 8.-12. veebr. Maastikuehitajate kutse- ja lõpuksam
- 9. veebr. Aasta õpilase ja töötaja valimised
- 9. veebr. Vastlapäev
- 11. veebr. Omaloomingu konkurss
- 10. veebr. Sõbrapäeva disko
- 18. veebr. Kursustevaheline mälumäng
- 19. veebr. Eesti Vabariigi aastapäeva aktus
- 19. veebr. Maastikuehitajate lõpuaktus

TÄNASES LEHES: Miks ma tundi hilinen? Teloopetest kangurudeni! Sireti pere sügisene suvila! Koomiks visandivihikussel! Maasikasõbrad stardivad! Appi kus ma olen? Ajajuhtimine Olustveres! Kirik kasvuhoones! ... ja palju muud huvitavat!

Taimeprojekt käivitub jälle!

Räpina Aianduskool kutsub taaskord uusi ja vanu sõpru osalema sõbrapäeva taimeprojektis "Maasikasõbrad". Nii nagu projekti nimigi ütleb, hakkame üheskoos maasikaid, täpsemalt kuumaasikaid kasvatama. Lisaks kasvatamisele on sel korral märksõnadeks ka mesilased ja tolmeldamine.

Osalejatele toimetab aianduskool kokku 500 töökomplekti, mis sisaldab nelja kuumaasika taime, kahest erisordist - 'Yellow Cream' (kollaseviljaline) ja 'Regina' (punaseviljaline).

Räpina Aianduskooli aedniku eriala õpilased, juhendajad teevad katse kaasa, jagavad õpetusi, soovitusi, nõuandeid ja *meeldetuletusi*. Lisaks kuumaasikataimede kasvatamisele ja võrdlemisele ootavad osalejaid ees veel igapäevaelases huvitavad viktoriiniküsimused ja mitmed konkursid, mis on seotud eelkõige digivahendite kasutamise, keskkonnasõbralikkuse, taaskasutuse, nutikuse ja loovusega.

Tähtsad kuupäevad:

18. jaanuar - algab registreerimine

14. veebruar - avaneb projekti koduleht

15.-17. veebruar - töökomplektide osalejate poolt valitud sihtkohtadesse viimine

22. veebruar - algab katse

15. mai - katse lõpp

22. mai - projekti lõpp

Projekti "Maasikasõbrad" koduleht: <http://projekt.aianduskool.ee/maasikas6brad/>

E-post: maasikasobrad@aianduskool.ee

Katrin Uurman, kutseõpetaja

Koostöö

Koostöö avaldub läbi selliste märksõnade nagu näiteks hoolimine, mõistmine, abivalmidus, sallivus, ühised eesmärgid, jagamine.

Koostöö tähendab koos töötades jõuda ühiste eesmärkideni. Arvestatakse individuaalseid erinevusi ja austatakse neid.

Koostöö on alternatiiv üksi töötamisele teistega konkureerimise asemel. Seetõttu ongi oluline õppida pelgalt koos töötamise asemel koostööd tegema.

Iga inimene on kordumatu, iga inimene märkab teisi inimesi, teeb nendega koostööd ja lahendab arusaamatusi omal viisil. Teisiti öeldes igaüks reageerib ümbritsevale keskkonnale omamoodi. Inimese omadused tingivad tema ainukordsuse.

Koostöö esineb siis, kui inimesed on nõus kokku panema oma ressursid ja pingutavad ühiselt eesmärgile jõudmise nimel. Grupi

healu on tähtsam iga liikme personaalsest heolust, samas peavad inimesed tundma, et ka nende isiklikud vajadused rahuldatakse. Erinevate teadmiste ja oskuste ühendamine toimub koostööprotsessis.

Koostööd tegevad osapooled on unikaalsed ning erilised. Meeskonda planeerides tuleb lähtuda lõppeesmärgist ning püstitatud ülesannete planeeringust. Meeskonna moodustavad erinevate teadmiste, oskuste ning kogemustega inimesed.

On oluline meeles pidada, et kaasatute panused võivad esmapilgul tunduda ebavõrdsed. Koostöö puhul tuleb arvestada, et panustamise määrad on individuaalsed ning iga osapoole puhul erinevad.

Sünergiaks nimetatakse olukorda, kus tervik ületab osade summa. See tähendab, et koostööga saavutatakse rohkem kui indiviidide üksi töötamisega (2+2=5).

Sünergia tekkimine on võimalik, kui koostöö tegijad on motiveeritud andma enda poolt positiivse panuse. Selleks, et kollektiivis tekiks sünergia on vajalik:

- tunnustada osapoolte erisusi ning isikupära,
- toetada üksteise tugevaid külgi,
- tagada info liikumine ning tegeleda probleemidega varakult,
- olla avatud uutele lahendustele ning areneda koostöö käigus.

Sünergia tekkimine tekitab meeskonnas "meie" tunde ning aitab kaasa eesmärkideni jõudmisele. Koostööd nautivad liikmed on nõus rohkem panustama.

Sallivus kui isikuomadus on tänapäeval üldtunnustatud ideaaliks, mille järgimist nõutakse mitmekesistes eluvaldkondades, nii era- kui ametialaselt. Sallivust peetakse demokraatliku ühiskonna üheks alustalaks, laialt on levinud loosungid "Püüa mõista, aga mitte hukka mõista!" ja "Erinevuste tunnustamine rikastab meie ilmavaadet ja muudab koostöö meeldivamaks!"

Tööhigi oleks inimese närtsitanud, kui teda poleks toetanud eesmärk, mille poole ta püüab. (William Shakespeare, 1564-1616).

Ülle Viksi, kutse- ja sotsiaalnõustaja

Foto: V.Truija

Esimene pääsuke aianduse õpipoisiõppes

Alustuseks meenub paljukuuldud laulusalm: „Meistrid, sellid, õpipoisid“... „auga halliks minna võisid“... jne. Naljalaul küll, aga selles on ajalooline tõde. Kui sa õpipoisina ei alusta, siis meistriks ei saa! Töös, elus ja kutseõppes, tuleb ikka rühkida madalamalt kõrgemale. ☺ Sündinud tarku pole olemas!

Esmaspäeval 18. jaanuaril alustab aianduskoolis esimene grupp õpipoisse nooremaedniku 3 taseme õppekaval. Sündmus, mis muidu võiks panna vaid korraks õlgu kehitama, on tegelikult märgilise tähendusega. Riik on lõpuks andnud kogupaugu massiivse õpipoisiõppe käivitamiseks kutsehariduses. Seda üle kogu riigi ja kõigil erialadel kus võimalik. Aianduses on taolist õppevormi kahtlemata mõistlik kasutada.

Esimest õpipoiste õppegrupp on aidanud käima lükata meie kooli hea koostööpartner ja edukas aiandusettevõtte - Jaagumäe talu, eesotsas selle noore ja teotahtelise juhi Tarmo Timmiga. Jaagumäe talu on nii-öelda selgroog, mille ümber algav kursus on kokku pandud. Paar noort õpipoissi töötavadki igapäevaselt Jaagumäel ja mitmed teisedki on Jaagumäe valinud enesele praktikakohaks. Lisaks õpipoistele Võru- ja Põlvamaalt, on sel korral paar õppurit Saaremaalt ja üks Harjumaalt – kokku 11 alustajat. Mis neid selleks motiveerib, oskavad asjaosalised ise pajatada. Vanasõna teab – „tibusid loetakse sügisel!“. Meie loeme oma tibud kokku tänavuse aasta jõulukuul! Seniks neile, nende praktikajuhendajatele ja õpetajatele edu ning kannatlikku meelt.

Urmas Roht, aianduse juhtõpetaja

18. jaanuarist alustab nooremaedniku erialal õpipoisi õppegrupp

Töökohapõhine ehk õpipoisiõpe eristub tavalisest päevaõppest eelkõige suurema praktikahulga poolest. Õpipoiss (või –tüdruk) veedab 2/3-3/4 ajast ettevõttes, teeb juhendaja abiga tööd ja talle makstakse töötasu. Ülejäänud ajast omandab ta kutseõppeasutuses erialaseid alusteadmisi.

Euroopa Liit
Euroopa Sotsiaalfond

Eesti
tuleviku heaks

Õpipoisiõppega saab liituda nii kutseõppeasutuses õppides kui ka ettevõttes töötades. Õpipoisil on samasugused õigused nagu tasemeõppe õpilaselgi. Saab õpilaspileti, võib

taotleda õppetoetusi ja sõidukulu hüvitamist (kooli ja kodu vahet sõitmiseks). Õppe lõppedes sooritab õpilane kutseeksami.

Läbi õpipoisiõppe saavad ettevõtted koolitada endale töötajaid, kellel on just sellised oskused nagu ettevõttel vaja.

Aastatel 2015-2018 rahastatakse Euroopa Sotsiaalfondi abiga õpipoisiõppe laiendamist Eestis läbi programmi: "Praktikasüsteemi arendamine kutse- ja kõrghariduses sh õpetaja koolituse koolituspraktika" ja "Kutsehariduse maine tõstmine, õpipoisiõppe laiendamine" (PRÕM).

Astrid Maidla, projektijuht

Keskkonnakaitse eriala õpetajad Wiera küünlakoja keskkonnasõbralikke käsitööküünlaid valmistamas

Tahtide kokkupanek

Põlvamaal, Võhandu jõe ürgoru veerel puutumatu looduse keskel asub Protto talu, kus valmistatakse käsitööküünlaid. Küünlakoja heade aroomide keskel oli meil võimalus osa saada küünalde valmistamisprotsessist. Saime teada, et küünalde valmistamisel kasutatakse sojavaha ja puidust tahti ning lisatavad lõhnaained ja värvained on looduslikud.

Küünla valmistamise protsess saab alguse komponentide kaalumisest. Seejärel sulatatakse aeglaselt sojavaha ja lisatakse lisandid värvide ja eeterlike õlide näol. Sulanud vaha valatakse käsitööna valminud klaasidesse ning lisatakse puidust taht.

Küünlakoja tooted kannavad meie piirkonnale omaseid tootenimetusid: Savvusann, hiiepuuvägi, maikelluke, Räpina roosiaed jne.

Keskkonnakaitse eriala õpetajate kaasabil valmisid seekord küünlad nimetusega „Rabamänd“.

Õne Rämmann, kutseõpetaja

Klaaside täitmine sulavahaga

Kokkuvõtteid tegemas

Meie aiad

Siret Zirna suvila

Sillapää külas, parkümmend meetrit Vöhandu jõest eemal asub 1000 ruutmeetri suurune Manni kinnistu, mille perenaiseks Räpina Aianduskoolis puhastusteenindajana töötav Siret Zirna. Selles rajoonis on suvila suvilast kinni, privaatsust tundub vähe, kuid naabritega hästi läbisaamine ja oskuslikult valitud haljastus muudavad suvekodu siiski hubaseks.

Kaheksa aastat tagasi hakkas Siret oma elukaaslase Veikoga otsima kohta, kuhu oleks hea linnakorterist puhkama tulla. „Puhata pole ma siin veel kordagi saanud,“ ütleb Siret naljatades, viidates tõsisjale, et kogu aeg on vaja midagi teha ning töö ei saagi otsa. Oma

Sügisene aiailu

Perenaine Siret oma lemmikhoos

lemmiktöös peab Siret muruniitmist, öeldes: „Mulle täiega meeldib!“. Enamus töid aias teebki tema, Veiko ülesandeks on õunapuude lõikamine ja kõik see, millest perenaisel jõud üle ei käi. ☺

„Ma teen kõik tööd korraga ära, siis on nädal jälle hooletu,“ kirjeldab ta nippi, kuidas endale maksimaalselt puhkust lubada. Suuri istutusalasid tal ei ole, pigem rõhub ta lopsakatele amplitele. Mõned lillepeenrad on siiski eelmisest omanikust jäänud ja nende eest hoolitseb ta jätkuvalt. Kevadeti on aias palju tulpe ja nartsisse, mis kõik on suvilaga kaasavaraks saadud.

Päikeseline koduõu

Sireti elukaaslase rajatud veesilm

Algselt oli aias ka köögivilja- ja suur maasikapeenar, kuid Siret tõdes, et nii suur tal armastus näpud mullas toimetamise vastu ei ole ning pani enda perele vajalikud köögiviljad ja maitsetaimed kasvuhoonesse. Maasikatest aga ei loobunud, vaid vähendati peenra mõõtmeid ning pandi taimedele uus peenravaip. Kasvuhoones on oma koha leidnud muidugi tomatid, kurgid, paprikad, sibulad aga ka till ja redised.

Aias on ka väikene veesilm, mis sai rajatud tänu sellele, et Veiko kive tõi.

Lemmikkohaks on Siretil batuut! „Selle peal on hea varakevadel ja suvel päikest võtta,“ teatab ta rõõmsalt. Veel toob ta välja katuseluse, mis on Veiko enda ehitatud ning kus toimub suuremate

Kogunemiskoht

tähtpäevade ja sündmuste tähistamine. Suvised grilliõhtud on tavaline nähtus, sest just suviti ollakse kohapeal iga päev. Ka talvel leitakse tee suvilasse, koos pere ja sõpradega on

Üks pirnipuu ja saunamaja

aiamajas uut aastat vastu võetud. Samuti kogunetakse Manni kinnistule selleks, et 14. veebruaril sõbrapäeva tähistada.

Sireti suvilanaabriks on õpetaja Jaan Kivistik. Viinapuud kasvasid Sireti aias juba varemast ajast, seega juurde ei ole ta midagi istutanud, küll aga olemasolevad säilitanud. Tulles tagasi naabritega hästi läbisaamise juurde, saame siinkohal tõdeda, et tänu viinamarjakasvatajast naabrimehele saavad ka Sireti viinapuud iga-aastaselt korralikult lõigatud. See omakorda tagab hea saagi, millest näiteks mõni aasta tagasi valmistati 40 liitrit mahla, mis omakorda veiniks tehti. Sellegi protsessi juures oli Jaan Kivistiku õpetustest ja juurde antud pärmist palju abi. Veini kohta jagub Siretil ainult kiidusõnu, sest maitse oli talle meelepärast hapukas. Jook sai ka kiirelt otsa,

Oma aia viinapuud

sest omatehtud toodangut oli hea sõpradele külakostiks viia.

Pärides tulevikuplaanide kohta, teatab Siret: „Oo, need on suured!“ Praeguse pisikese aiamaja asemele on tulevikus plaan ehitada korralik elumaja. Detailplaneering on tehtud, vaja asi ainult käsile võtta ja kopp maasse lüüa.

Kuigi puhkepäevade hommikul varakult muru niitma hakkavad naabrid võivad mee mõruks ajada, ollakse suvilaga siiski ääretult rahul, sest see on ju päris oma, kus asjad paika pandud täpselt nii nagu perenaisele endale meeldib.

Sireti suvekodu külastasime 17. septembril 2015.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Fotod: V.Truija

Liivimaa kutsekoolide sügispäeval

Sel aastal toimus iga-aastane Liivimaa kutsekoolide sügispäev Võrumaa Kutsehariduskeskuses 27. novembril. Kokku osales seitse kooli: Räpina Aianduskool, Võrumaa Kutsehariduskeskus, Tartu Kutsehariduskeskus, Järvamaa Kutsehariduskeskus, Luua metsanduskool, Viljandi Kutseõppekeskus ja Põltsamaa Ametikool. Meie kooli esindasid **Erik, Riimo, Max, Kris, Egert, Polina ja Loreida** ning juhendajana **Svetlana Tund**. Seekordseks ülesandeks oli vaja valmis teha kooli tutvustav kava. Saime paar korda nädalas kokku ning õppisime **Ruben Roosi** juhendamisel selgeks meie kooli erialasid tutvustava tantsu. Seljas olid meil taimekaitse kostüümid, peas kaitseprillid ja käes töövahendid.

Kohale jõudes toilitustati meid Väimela bistroos. Kõhud täis, suundusime kooli auditoriumisse, kus üritus toimus. Iga kooli võistkond tutvustas ennast, siis toimus viktoriin ning erinevad sportlikud mängud. Räpina Aianduskool võitis lauatenнисes (võistkonnas Kris ja Max) ning Twisteri stiilis mängus, kus nelja inimese kohta võis maad puutuda teatud arv käsi

Aianduskooli võistkond

Õppereis pealinna

Detsembris käisid Räpina Aianduskooli kolmanda maastikuehituse ja aianduse kursused Tallinnas ning külastasid kahte muuseumi. Kirjanik **Eduard Vilde muuseum** oli rajatud ühte ilusasse roosasse majja, mis oli olnud Eduard Vilde viimane elupaik. Sealne õhkkond tundus vanahõnguliselt hubane. Ekspositsioonis olevad esemed olid kõik originaalid.

Kirjaniku elulugu tutvustas meile lähemalt giid, kes oli väga tore ja sõbralik, muutes sellega ekskursiooni huvitavaks. Algul istusime patjadel ja tema meie ees toolil ning rääkis kokkuvõtvalt Vilde elust ja meie tuletasime meelde tema teose „Mäeküla piimamees“ sisu, kuna umbes aasta tagasi olime selle põhjal valminud filmi vaadanud. Seejärel käisime läbi kõik selles korteris asuvad toad. Elutoast liikusime kirjaniku kabinetti, kus võis leida tema raamatuid ja kus ta ise kirjutas. Arvata-vasti võõrustas ta seal ka külalisi. Laual oli tindipott, mille olid talle kunagi koolipoisid kinkinud. Tähelepanu osutati käitsi maalitud põrandale.

Edasi liikusime magamistuppa, kus olid ääretult lühikesed voodid. Tekkis küsimus, miks kirjaniku naise süngipool on rohkem lohkus kui Vilde oma. Vastus on lihtne – Vilde abikaasa elas temast palju kauem, seega oli voodi rohkem kasutuses.

Vaatasime ka kööki, kus olid säilinud isegi lauanõud. Meelde jäi omapärase kujuga tolmui-meja, mis väidetavalt pidi ka töötama. Kokkuvõtteks oli külastus üsna tore.

Järgmise muuseumi külastuseni

Hambaarsti tool

E. Vilde töölaud

oli hulk aega, seega võimaldati meile tunnike vabadust Tallinnas. Mina koos kursusekaaslastega külastasime sellel ajal Raekoja platsi jõuluturgu.

Järgmisena käisime *tervishoiumuuseumis*, mis osutus oodatust palju põnevamaks. Väljapanek kujutas inimese arengut läbi ajaloo, tutvustas anatoomiat, keskkonnamõjusid ja palju muud. Bioloogiaõpetaja andis meile ka töölehed, küsimustele vastused pidime leidma muuseumist. Ruumid olid jagatud vastavalt inimese meeleelunditele. Igas ruumis oli palju lugemist ja mõnes kohas sai ka praktilisi katsetusi teha. Näiteks uurida raku ehitust, testida silmanägemist ja lõhnataju, katsetada arvuti abil uusi soenguid ning katsetada kompimis-meelt. Paljud väljapandud inimorganid kuulusid kunagi elanud inimestele. Leidsid ka kõhedust tekitavaid eksponaate, samuti ehedaid näiteid inimeste eludest ja terviseriketest.

Ekspursioonipäev oli pikk, kuid huvitav ning hariv. Räpinasse jõudsime alles õhtupimeduses.

Ragne Nazimov AE13-11-K

Fotod: J.Remmelt

Haridustehnoloogi minutid

Koomiks visandivihikusse!

Visandivihik on üks kaasaegne, kiire võimalus konsepti koostamiseks. Selle loomise üheks võimaluseks on koomiks. Koomiksitaoline visandivihik koosneb joonistatud stseenidest ja/või piltidest, mille kõrvale on lisatud vajalik tekst. Visandivihiku võib koostada käsitsi, arvuti või nutiseadme abil.

Üheks kiirelt kasutatavaks koomiksi loomise rakenduseks on **Comic Strip Creator**. See on lihtsalt kasutatav rakendus, mille abil saab luua väikseid, mõne tegelasega koomikseid. Loodut saab salvestada pildina oma seadmesse või jagada läbi sotsiaalmeedia (Facebook, Twitter). Äpp töötab nutitelefoni ja tahvelarvuti (Android, iOS) ning on tasuta oma seadmesse installeeritav.

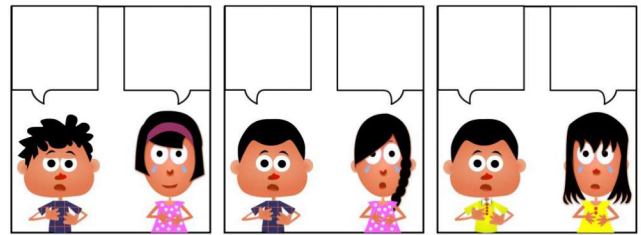
Koomiksi tegemiseks ava rakendus ning vali sobilik koomiksi suurus koos tegelaste arvuga. Võimalikud variandid on 1, 2 või 3 stseeni ehk koomiksikasti ja 2, 4 või 6 tegelast. Igas kastis on alati kaks tegelast (Joonis 1, Joonis 2). Järgnevalt kliki koomiksiosal, mida soovid muuta. Avaneb aken, kus saad muuta ühe stseeni tegelasi ja lisada teksti (Joonis 3). Tegelasukujusid ja nende ilmet saab muuta koomiksikasti kõrval olevate liugurite abil. Pöörata saab nägu ehk muuta seda, kuhu tegelane vaatab. Veel saab liigutada käsi ning kätte asju (jäätis, pints, nutitelefoni, vihmavari jm) lisada. Ekraanipuudutusel saab muuta koomiksistegelaste välimust, juuste värvi, lisada prille, avada või sulgeda suud, muuta riietust ja selle värvi jm. Eraldi nupu abil saab jutumulli muuta mõttemulliks või see üldse eemaldada. Tekstimulli kohal ekraani puudutades ilmub klaviatuur teksti trükkimiseks. Ringnoolega nupu abil saab muuta tegelase poisiks või tüdrukuks (Joonis 3). Comic Strip Creator salvestab tehtu jpg-failina (Joonis 2). Pärast loodu salvestamist või jagamist saab alustada uue koomiksi tegemise.

Katrin Uurman, kutseõpetaja

Lingid allalaadimiseks:

Androidile: <https://play.google.com/store/apps/details?id=air.bahraniapps.comicstripcreator>

iOSile: <https://itunes.apple.com/us/app/comic-strip-creator/id1007374503?mt=8>

1 2 3 / 📷 ↻

Joonis 1. Comic Strip Creator'i avaaken kolme stseeniga.

Koomiksi suuruse valik:
1 – 1 olukord, 2 tegelast
2 – 2 olukorda, 4 tegelast
3 – 3 olukorda, 6 tegelast

Tegelaste
muutmine

Salvestamine

Jagamine

Joonis 2. Menüü

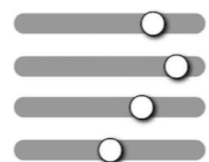
vasakpoolse tegelase
muutmise paneel

— näo pööramine
— ühe käe liigutamine
— teise käe liigutamine
— asjade paigutamine kätte

terve koomiksi
vaatamine

parempoolse tegelase
muutmise paneel

Joonis 3. Koomiksistseenide muutmine.

Selgusid aasta õpirände edendajad ja hariduse Kuldõunad

Kolmapäeval, 9. detsembril, anti Õpetajate Majas toimunud tänuüritusel "Archimedes tunnustab" kätte aasta parima tudengiblogija, edukaimate Elukestva Õppe Programmi koostööprojektide, parimate kutseõppurite blogide, praktikalgude ja fotode, aasta parima haridusvideo, -disaini ja -nutiteo ning aasta parima õpiränduri ja õpirände edendaja tänukirjad.

Räpina Aianduskooli õpilane **Elisabet Ojar** sai I koha praktikalgude konkursil oma looga "Appi, kus ma olen?" ehk kuu aega üksi Prantsusmaal.

Palju õnne!

<http://archimedes.ee/blog/uudised/selgusid-aasta-opirande-edendajad-ja-hariduse-kuldounad/>

Näärid aianduskoolis

Kolhoosiesimees Erik

10. detsembril toimus Räpina Aianduskoolis kombekohaselt enne talvevaheaja saabumist jõulupidu. Nagu ikka, oli ka tänavune pidu pisut teistsugune kui eelnevatel aastatel. Toimus stiiliõhtu "Kolhoosnike nääripidu". Nääripeolt ei puudunud ühise söögilaua tagant sült, salat ja morss ning ka õhtu oodatavaim külaline - näärivana. Tänavu oli näärivana väga helde ning jagas igale kursusele kommipaki.

Peo algus venis pisut ning nagu igal korralikul üritusel, ei puudunud siingi mõningad tehnilised viperused. Seda põhjustas asjaolu, et eelmine üritus aianduskooli saalis venis oodatust pikemaks. Samas ikkagi „kolhoosi“ värk ja mõnused helitehnilised apsud lisasid peole omapära. Loodame, et keegi ennast sellest häirida ei lasknud ja rahvas nautis pidu.

Õhtu jooksul oli kõigil võimalus astuda lavale ja jõuluvanale esineda. Seda pakkumist kasutasid paljud ja kiitus neile. Kes siis ikka rahva ja näärivana meelt lahutab kui mitte meie ise. Kolmanda kursuse aednike parodeerimisetteaste meeldis publikule isegi nii-võrd, et seda paluti korrata. Hiilgava õpetaja rolli tegi Jan Rummelg.

Külalisesinejateks olid **Karl Tereping** ja **Reio Härm** Räpina Ühisgümnaasiumist, kes esitasid playback'ina Iisraeli 1987. aasta eurolaulu.

Peo jooksul oli kõigil võimalus plaadikeerutajate ehk **Dj Milleri** ja **Dj Lillenbergi** valitud muusika saatel jalga keerutada, mängida vana head toolimängu ning lasta end jäädvustada fotonurgas **Argo Ainjärvel**.

Peo lõppedes premeeriti kõige säravamaid ja tublimaid peolisi.

Erik Rüütel, ME12-11-K

Fotod: A. Ainjärv

Kingitus heale lapsele

Pioneerineiu

Külalisesinejad RÜG-st

Õhtu mael—Jan õpetaja rollis

Kolhoosi võimlemisrühm

Jörberg—Kutse tantsule

Jõulumaa Mäntsäläs

Grupp aianduskooli töötajaid külastas aasta lõpus Jõulumaad Soomes. Mitte seda kohta, kus jõuluvana elab, vaid *Mäntsälä* kooli korraldatud iga-aastasest näitust. Reisi põhjuseks oli probleem meie oma näituste korraldamisega, neid on ehk liiga palju: lahtiste uste päev, sügisnäitus, hea kodu päevad, maastikuehitajate päev, floristipäev.

Mäntsälä jõulumaa näituse korraldamiseks on mitu põhjust: kooli reklaam, kohaliku elu elavdamine, (Mäntsälä on palju väiksem koht kui Räpina), erialade tutvustamine, kooli kasvuhoone toodangu suurmüük. Näitust korraldatakse juba üle 10 aasta ja külastajate arv on kasvanud 22 tuhandeni, seega reklaami enam ei tehta, rohkemaks ei olda võimalised. Kasutatakse ära sel aastajal tühjana seisvad kasvuhooned, kooli müügipunkt ja ka kooliruumid. Igal aastal on kasvuhoonesse kujundatud kirik, kus esinevad kohalikud taidlejad, seal on võlumets koos jõuluvana majakese ja loomadega, kohvik talveaias, mitmed söögikohad sees ja väljas, suur väljapanek müügipunktis, mis on selleks puhuks kordades laienenud. Õues on korraldatud reesõit. Kasvuhoones müüvad oma taieseid kohalikud ja kaugemalt tulnud käsitöölised.

Samal ajal toimus ka kaks võistlust floristidele: koolidevaheline võistlus ja valikvõistlus, et selgitada välja Soome esindaja Euroskill-sile. Külastajad said jälgida võistlustööde valmimist ja järgmisel päeval imetleda valmis töid.

Kõik kujundus- ja ehitustööd tehakse õpilaste jõuga nende õppetöö ajast. Töid järgmise aasta näituse ettevalmistamiseks alustatakse

Käsitöölaad Jõulumaal

se kohe pärast selle aasta näituse lõppu, töörühm tuleb kokku ja arutatakse läbi, mis oli hästi ja mis halvasti. Igal rühmal on oma juhendaja, näiteks transport, müügipunkt, laad, toitlustamine. Mujalt tulev rahastus on minimaalne, tööd tehakse õppevahendite arvelt, sissetulekut annab lisaks müügikohtade rent laadal.

Tundub, et ka meil on targem koondada jõud ühe suure ettevõtmise nimel. Jõulud pole meil kindlasti nii populaarsed kui on Soomes, aga Räpina ongi ilusam siis, kui aiad õitsevad - seega meile sobiks kevad või sügis. Aegsasti tuleb ka õppetöö ja praktika graafikud teha vastavad, et õpilased oleksid sel ajal koolis. Nii et kõik on võimalik, kui tahta ja korraldada. Kuidas teeme meie?

Indrek Kaeli, floristika juhtõpetaja

Looduslähedane unenäopüüdj

Õpetajad Marek ja Leili

Arukas ajajuhtimine

Seekord alustan oma meenutusi viimasest talveseminarist kohe tunnustamisega teades, et seda ei jagu mitte alati, mitte kõigile, mitte kunagi ülearu. Ma eeldan, et **Kaia Nurk** ja tema tiim pidi talveseminar korraldamisega nägema suurt vaeva, sest nimekirjas oli ca 80 õpetajat ja kooli töötajat. Et kõik seminaril osalejad ei ela Räpinas, vaid kaugemal Põlva maakonnas ja mujalgi, pidi logistika laitmatult toimima. Mikitamäelt pärit bussi juht, kes minule meenutas tuntud näitlejat Eduard Tomanit, andis endast parima, et kõik sõitasaovijad tee äärest üles leida ja peale võtta. Kuna õues valitses karm pakane, olid maalt pealetulijate sallid ja mütsid härmas ja särasid kaunilt nagu lumehelbed. Järgmine suur võrrand mitme tundmatuga tuli Kaial lahendada seoses majutusega. Ega väikses maakohas Mulgimaal Olustveres ei leia ju ühtegi suuremat mitme tärniga hotelli, seega tuli majutuskohad leida võimalikult koolituskoha lähedalt. Tänu Kaiale tema pingutuste eest.

Suur Olustvere mõisaloss, kus meie kahepäevane koolitus toimus, valmistas küllaga üllatusi. Keegi polnud arvanud, et koolituse ajal paugub õues pakane, seepärast tundusid suured ja avarad lossisallid külmavõitu. Aga me ei lasknud sellest ennast heidutada. Kuum tee ja kohvi tegid meeleolu reipaks ning koolitus võis alata. Kuna tegemist oli iidse lossiga, sai kohe selgeks, et kummitusedki võivad igal sammul, sh öösel, üllatusi valmistada.

Tervitussõnad lausus Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli direktor **Arnold Pastak**, soovides edukat koolitust.

Lektor **Kristjan Otsmann** (Selge Pilt OÜ) tundus kohe alguses väga meeldiv, arukas ja tark olevat. Ega me ei eksinud. Kohe leidsime

Talvine Olustvere

ühise keele, arusaama teema vajalikkusest ning eesmärk oli senist ajakasutust korrigeerida, muuta efektiivsemaks, elu kergemaks. Tehti ajule kasulikke harjutusi, sõnastati veelkord oma ootused koolitusele. Meilt osales kokku 74 inimest. Aeg möödus kiiresti. Üks miniloeng järgnes teisele, pidev grupitöö ei lasknud mõtetel mujal ringi uidata. Kogu aeg oli fookuses teema „Kuidas aega paremini kasutada?“. Meelde söövisid *Peter Druckeri* soovitusel prioriteetide määramiseks. Siis veel *Eisenhoweri* maatriks tegevuste kavandamise teemal ja palju muid keeruliste nimedega meetodeid, seisukohti. Ajud ragisesid, vahest ei jõudnud ka mõni mõte päralt, kuid järgnev rühmatöö sundis taas ennast pingutama ja teemat edasi arendama. Järgmine loeng käsitles pikemate tegevuste planeerimise mudelid ja *Pomodoro* tehnika meelde jäänud, kuid see teema aitas endale koostada mõttekaarti. Korisev kõht andis endast peagi märku ja loengule järgnes lõunasupp.

Koolitusel

Kuna seminaridel on kombeks ka midagi uut, huvitavat omandada, siis ei pidanud seminarist osavõtjad ka seekord pettuma. Töötubade valik oli rikkalik ja igaüks leidis meelepärast tegevust. Oman-dati uusi käsitöö kogemusi, vajalikke nippe, mida saaks ka kodus katsetada. Siinkirjutaja oli valinud klaasikojas klaasi puhumise. Teemaks vaas, võtsime järjekorda ja vilunud meistri soovitusel sai igaüks puhuda, keerata, teha kunsti. Vaasi valmistamiseks võis valida mitut värvi. Soovisin punast, sest see on ju hiina kalendri järgi peagi algava punase tuliahvi värv. Kahjuks ei näinud järgmisel päeval oma kunstiteoseid, sest vaasid pidid ahjus kuivama ja neid oli vaja lihvida. Loodan, et peagi saame kõik oma taiesed kätte. Ka need, kes valisid liivsöövituset, ei pidanud pettu-ma, sest järgmisel päeval oli mõnus oma tööd hinnata. Osa külalisi valmistas leivakojas leivakaku, ka see töö oli looming ja valmistas silmailu ning tõestas veelkord, et iga asi vajab harjutamist, meist-riks ei sünnita üleöö.

Kui meistritööd valmis said, ootas taas mõisaõues buss, et toimetada kooli töötajad majutuskohadesse. Valida oli nelja majutuskoha vahel: Olustvere mõis, Suure-Jaani külastemaja, Energia talu ja Vanaõue puhkekeskus. Need, kes olid varakult ennast registreeri-nud, said lavendli ja muude lõhnade hõngu toas hingata. Kõik toad olid vaatamata pakasele soojad, hubased, mis sest, et saunade ukSED jäid seekord suletuks. Siiski olid pidulikul õhtusöögil kõikidel daamidel soengud peas, kaunistades kleidid seljas. Ees ootas pikk mõnus lõõgastus ühemehe orkestri saatel ja sadade tantsudega. Muusikat, hoogsaid rütme ja jalakeerutust jätkus südaööni, kuni väsimus võimust võttis ja tuli taas sõita maha pikk tee ööbimiskoh-tadesse.

Teine päev

Et Olustvere lossiga lähemalt tutvuda, toimus kogenud giidi saatel ekskursioon lossi ruumides. Vaatasime ekspositsioone, talletasime oma ajudesse rikkalikku ajalugu. Osa külalisi suundus tutvuma kutsekooliga, et seda võrrelda meie suurepärase õppeasutusega. Päevakavas oli ka kooli maine, imago kujundamine, millest tegi

Klaasikojas töövõtteid omandamas

ülevaate Kaia. Taas tuli tõdeda, et kooli maine peab olema kõigile väga oluline. Peaksime enam ja veelgi aktiivsemalt kõik koos kooli tutvustama, hoidma senist mainet, õppetaset, leidma uusi õpilasi. Kooli direktor **Kalle Toom** käsitles oma ettekandes kooli arengut aastatel 2016-2017 ning teisi väga olulisi teemasid, ilma milleta kool ei arene. Konkurents on väga tihe, kuidas jääda ellu, kuidas edasi, see küsimus puudutas meid kõiki. Õpilaste arv väheneb, seoses sellega on ka koolis muresid kuhjaga.

Kolleegilt kolleegile – kogemused partnerkoolidest. Ettekannetega esinesid: **Liina Palu** (Erfurt), **Katrin Kivistik** (Padeborn), **Indrek Kaeli** (Mäntsälä). Kaks päeva möödusid kiiresti. Oli taas hea kohtuda oma kolleegidega.

Lõpp hea, kõik hea

Enne bussist lahkumist otsisin varakult üles oma hea sõbra ja elu-kaaslase „Mercedese“ süütevõtmed, sisestades endale pidevalt sõnumit: „Et Sa, kallikene, kes mind oled viimased viis aastat truult orjanud, alt ei veaks ja nii ekstreemse külraga (23,5 miinuskraadi) korralikult käivituks.“ Ja siis juhtus see kõige halvem - mu kallikene ei soovinud minuga suhelda. Kirusin oma vana autot, Eesti ilma, Savisaart, punast ahvi, pritsides suust välja sülge, mis momentaal-selt külmus. Minu õnneks olid õhtupimedas parklas oma „kallimatega“ suhtlemas ka õpetaja Andres Vaasa ja Heini Lumpre, tänu kellele sain auto liikuma. Tänu ka Vaper Johansonile, kellel oli sobilik akujuhtme komplekt. Taas tuli meelde loeng ajakasutusest, olime õues külmetanud üle poole tunni. Kui ma õnnelikult koju jõudsin, seadsin end mugavalt teleka taha ning jäin tukkuma. Aeg möödus, kell oli tund üle südaöö, jälle eksisin ajas. Keegi sosistas, vist abikaasa: „Uno, sul on viimane aeg korralikult inimese kombel teki-lina vahele pugeda.“ Nii ma siis sukeldusin raskesse unne tead-misega, et hommikul ärgates hakkas veelgi täpse-malt oma kallist ajaressurssi kasutama. Tõdesin taas: igasugune koolitus, enda teadmiste täienda-mine, iga õpikäik on ülivajalik, eriti ajakasutus. Elu-kestev õpe pole ainult sõnakõlks, vaid tänapäeva reaalsus.

Tänu korraldajatele! Uusi huvitavaid, harivaid koolitusi taas ootama jäädes.

Uno Minka, kutseõpetaja

Fotod: P. Karjane

Savikojas

Canberra botaanikaaed ehk Austraalia rahvuslik botaanikaaed

Järgmine botaanikaaed, kus jala maha panin, asub riigi pealinnas ja on eelmisega võrreldes üsna nooruke. Canberra (aboriigenide keeles kohtumispaik), kui Austraalia pealinna saamisloogu on harukordselt huvipakkuv. Kui 1901. a Briti parlament tunnustas Austraalia Ühendust, kerkis kohe küsimus – kumb suurtest, kas Melbourne või Sydney saab riigi pealinnaks. Kokkulepet ei suudetud saavutada ja nii lepidi 1911. a hoopis kokku uue pealinna rajamises. Samal aasta kuulutati välja pealinna ehituseks rahvusvaheline arhitektuurikonkurss. Tõid laekus kokku üle ilma 137, nende seast valiti võitjaks ameerika arhitekti Walter Burley Griffini poolt pakutu. Hea teada, et paremuselt teise töö esitas Soome arhitekt Eliel Saarinen, kes on projekteerinud ka Eestis mitmeid hooneid, näiteks Tartus Pauluse kiriku.

Pealinna ehitustööd algasid 1913. aastal ja aastal 1927 kolis Austraalia parlament Canberrasse ning sellest peale on linn riigi pealinnaks. Canberras elab tänasel päeval ümmarguselt 360 000 inimest, olles elanike arvult Austraalia 8 linn ja suurim linn sisemaal.

Canberra rahvusliku botaanikaaia (ANBG) rajamise idee hakkas kuju võtma juba 1933. aastal, kuid tegeliku rajamiseni kulus veel üsna hulk aega. Selleks eraldati Black Mountaini mäestiku jalamil idapoolses osas aiale 90 ha maad, millest on kasutusele võetud tänaseks umbes 40 ha. Canberra botaanikaaia esimesed kaks sümbolset puud – tamme ja eukalüpti, istutasid Austraalia peaminister Ben Chifley ja Briti Kuningliku Botaanikaaia (Kew Gardens) direktor Sir Edward Salisbury 1949. a. Aed avati külastajatele küll juba 1967. a, kuid ametlik avamine toimus siiski kolm aastat hiljem. Külastuskeskus ehitati palju hiljem ja on külastajate käsutuses aastast 1985. Botaanikaaias asub ka Austraalia rahvuslik herbarium, milles hoitakse teavet rohkem kui 6 miljoni taimeliigi kohta.

Austraalia kõrbe iseloomustav ekspositsioon

Aia rajamise ideeks oli koondada kollektsiooni peamiselt Austraalia pärismaised taimeliigid mandri erinevatest osadest. Ekspositsioon on rajatud mäejalamil laiutavasse eukalüptimetsa. Teiste mandrite taimi on siin leida vähesel määral, seevastu Austraalia floora esindajaid leidub aias enam kui 6200 erinevat liiki. Kuivõrd maad on piisavalt kasutada, on rajatud muljetavaldav teedevõrk ja kujundatud üksikute suurte eukalüptidega avaraid muruväljakuid. Aia keskosas on rajatud Austraalia kesk- ja lääneosa kõrbe matkiv ekspositsioon, koos seal kasvavate taimeliikidega. Külastajatele oli mõeldud elu mõnusaks – õdusaid ja vähem privaatseid puhkepaiku leidis igal sammul. Kes soovis, võis piknikulaua katta muruplatsile puude alla. Lapsed jooksid ja kilkasid kõikjal ning tundsid vabadusest rõõmu. Uhketes mündrites uinutipüssiga relvastatud pargivahete kohtas isegi aia kõige kaugemates soppides. Ilmselt oli see tingitud aia üsna suurest kangururohkusest ja mürkmadudest. Esimesi küll kohtasin, teisi õnneks mitte.

Leidus avaraid aasasid võimsate eukalüptidega

Väga huvitav oli troopilise vihmametsa taimeekspositsioon, mis oli rajatud järskude nõlvadega vanasse jõesängi ja muudetud erinevatel tasanditel paiknevate radadega kergesti jälgitavaks. Külastuskeskuse lähedusest ei puudunud ka mälestussammas koos kapten Cook'iga Austraaliasse purjetanud tuntud briti botaanikule Sir Joseph Banksile, kelle järgi on nimetatud umbes 170 liigilise Austraalia pärismaise taimeperekond *Banksia*. Banksiat on kujutatud ka botaanikaia logol.

Banksia kõlbaks pealtnäha hästi saunas selja pesemiseks

Super täielik on siinne eukalüptide kollektsioon, sisaldades pea kõiki perekonna 758 liigist. Kuigi aastaajaks oli siinses mõistes kevad, olid paljud liigid õitsenud ja paljud polnud veel õitsema hakanud. Märksa vähem oli neid, mis parasjagu õitsesid. Imearmsad ilupõõsad on välimuselt veidi rododendroneid meenutavad punaste õitega *teloopead* (Telopea), mille nektaririkkaid õisi linnud innukalt külastasid. Nende punased õietordid paistsid kaugele ja õitsevatest põõsastest oli võimatu mööda vaadata. Ja muidugi Austraalia imepuu – *volleemia* (*Wollemia nobilis*). See elav fossiil ei puudu küll tänapäeval pea ühestki botaanikaaiast, kuid kodumaal jätab ta hoopis teise mulje. Alles 1994. aastal

Kängurud — aia nuhtlus

Sydney lähistelt Wollemi rahvuspargist leitud igihaljad okaspuud on päris omapärase kasvutavaga. Nimelt arenevad neil käbid külgokste tipus ja kui käbi küpseks saab, siis oks sureb. Uued oksad arenevad tüvel asuvatest uinuvatest pungadest. Lisaks annavad puud kõrge eani ohtralt juurevõsusid.

Botaanikaaias lendab aeg kiirelt, ei saanud ma ühe päevaga hakkama ja tuli tulla tagasi veel järgmiselgi päeval. Canberra botaanikaad on kohalike seas väga menukas ja mõlemal päeval oli suur parkla ennelõunaks autodest tulvil aga rahvast muudkui vooris juurde. Ära minna ei tahtnud enne õhtut keegi. Aia külastus on tasuta, parkla tasuline. Botaanikaaiast algab ja sinna lõpeb rohkelt mägedesse suunduvaid matkaradasid koos mõnusate piknikukohtadega. Paljud külastajad tulevad aeda lisaks taimele nautima kaunist linnulaulu, sulelisi võib kohata lausa paarsada erinevat liiki.

Õiteilus teloopea

Mõni taim nägi välja nagu hiiglaslik poku

Eriti toredad olid punarohelise sulestikuga kõrvulukustavalt vilistavad papagoid ja jässaka haki suurused valjuhäälsed kookaburrad ehk naeru-hiiklurid. Nende laul meenutab inimese naeru, sellest ka selline nimi. Kõik on siin eksootika – mitte ainult taimed, vaid ka linnud ja loomad. Justkui unenäos. Kui Canberrasse satute, ärge jätke võimalust kasutamata tõelisest eksootikast osa saada!

Urmas Roht, aianduse juhtõpetaja

Relvarahu

3. jaanuaril 1920, 10.30 jõustus vaheharu
Eesti ja Venemaa vahel.
Igal aastal samal hetkel peatume minutiks,
et mõelda minevikule.

Lõppesid lasud.
Nii kokku sai lepitud
Eesti ja punase Venemaa vahel.
Kas katkes sellega vihkamisahel,
kui lõpuks sõlmiti
Tartu rahu?

Vaikisid relvad
sel näärikuu hommikul.
Nüüdsest ei tulnudki langenuid matta.
Lahingutallermaid lumevaip kattis.
Vapustav vaikus,
sest taltusid rahvad.

Kaotajaid polnud,
ent võideti elud –
olid kas ühel või teisel pool fronti.
Tähtpäev, mis peletab võõrastustonti
naabrite vahel, kus
mõndagi olnud.

Minutiks peatu
nii nagu on tavaks
hetkel, kui rinnetel relvad jäid vakka.
Meenuta juhtunut aastate takka.
Need, kes siis võitlesid,
jäävadki eatuks.

Jaan Kivistik,

01.01.2016

Neiljapäeval, 11. veebruaril kell 19.00
Räpina Aianduskooli saalis

Mu Eestimaa...

Kavas armastatud eesti laululooming

Hanna-Liina Vösa vokaal

Ain Agan kitarr, Jaak Lutsoja akordion, Merle Kollom klaver

Kaastegev Räpina Muusikakooli lauluõpilane Andry Must

Õpilaste küsitluse kokkuvõte

Koolielus toimuva ja selle paremustamise kohta. Küsitlus viidi läbi detsember 2015 ja täiendavalt jaanuar 2016. Küsitluses osales 94% päevase osakonna õpilastest.

1. Mis on sinu tundidesse (tundi) hilineamise põhjus:

• Üldiselt ei hiline, püüan tulla õigeks ajaks	62
• Mul on raskusi hommikuse ärkamisega	29
• Ei tule oma aja planeerimisega toime	22
• Autokool	2
• Olen olnud haige	2
• Kodused põhjused	1
• Kehv transport	1
• Eelmine päev väsitav liigselt	1
• Väsitav treening	1
• Ei jõua hommikul putru ära süüa	1
• Mingi muu põhjus	4

2. Mis on sinu tundidest puudumise põhjus:

• Pean osasid tunde mittevajalikeks või ebameeldivateks	20
• Ei viitsi lihtsalt mõnel päeval tundi minna	14
• Puudun sagedamini nädala alguses	3
• Puudun sagedamini nädala lõpus	15
• Väldin kindlaid õpetajaid	11
• Luban ise endale vaba päeva, puhkan	1
• Haigestumise tõttu	14
• Käin arsti juures	9
• Halb transport	5
• Isiklikud põhjused	2
• Kodused põhjused	8
• Mingil muul põhjusel	2

3. Kui sul on probleeme, mis sind erilisel häirivad, siis kirjelda neid lühidalt:

• Liiga lühike lõunavaheaeg	5
• Tunniplaan	5
• Vabad päevad võiksid olla kas nädala alguses või lõpus	2
• Interneti ühenduse või arvuti kasutamise võimaluse puudumine	2
• Mõne õpetaja suhtumine õpilastesse	9
• Mõni õpetaja räägib liiga kiiresti	1
• Palju koduseid töid	1
• Erinevates ainetes räägitakse üht-sama	1
• Õpetaja ei suuda teha tundi huvitavaks	1

Arvata, et igaüks on võimeline vastustest tegema omad järeldused, millega edukamalt edasi liikuda ja tulemusrikkamalt tegutseda.

Toivo Niiberg, psühholoog

Toitlustamine aianduskoolis

Alates 1. jaanuarist 2016 toitlustab aianduskooli sööklas OÜ Molineero.

Söökla on avatud E-R 7.30 – 15.00

Statsionaarse õppe õpilaste toitlustamine

HOMMIKUSÖÖK kell 7.30 – 8.30

LÕUNA kell 12.00 – 12.30

Mittestatsionaarse õppe õpilaste toitlustamine

HOMMIKUSÖÖK kell 7.30 – 8.30

LÕUNA kell 12.30 – 13.30

Kaardiga tasumise võimalus!

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

Suured tänud kõigile, kes lehenumbri ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid

kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Pargi tn 32, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu Küljendaja Valdur Truija

Jaanuarikuu nali

"Ah et sina, Juku, oled nüüd ärikes!" imestab vana pedagoog.

"Seda poleks küll ilmaski osanud arvata, sest koolis oli sul matemaatikaga suuri raskusi..."

"Äriajamine käib minu käes kui käkitegu! Ja mis seal keerulist on: kahe tuhandega ostan, nelja tuhandega müün - see kaks protsenti vaheltkasu rahuldab mind täielikult!"